

ikke, at det vil være særdeles klogt at optage det Spørgsmaal. Dertil kommer, at det, som det ærede Medlem foreløbig kan støtte sine Anker paa, dog indskrænker sig til „hvad man siger“, og det vil formentlig ved nogen Underjøgelse vise sig, at det ligesom saa meget andet, der siges, ikke har saa overordentlig Meget paa sig. — Angaaende selve det foreliggende Forslag kunde jeg ønske at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til § 2 i Lovforslaget. Her har man jo i Stedet for at nedsætte Renten til 2 pCt. af de Kapitaler, der skulle forrentes i den paaagjældende Termin foretrukket at overlade Fastjættelsen af Renten til Justitsministeriet, men jeg skjønner ikke rettere, end at det kunde være hensigtsmæssigt, om der til denne Bestemmelse blev knyttet en Tilføielse, thi det kan jo næppe være Meningen, at det hver Gang, der indbetales Penge, i hvert enkelt Tilfælde skal forelægges Justitsministeren til Afgjørelse, hvilken Rente der skal betales af den paaagjældende Kapital. Jeg maa antage, at Meningen er, at Ministeriet fastsætter for et vist Tidsrum, hvilken Rente der vil være at yde af de paaagjældende Kapitaler. Det kunde jo ske een Gang om Aaret, men det vilde dog være naturligere, at det skete 2 Gange om Aaret, altsaa hver Termin. Jeg skulde altsaa blot henstille, at det blev taget under Overveielse, om det ikke vil være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at det udtrykkelig blev udtalt i Loven, hvor ofte og til hvilke Tider Justitsministeriet skal fastsætte den Rente, der bliver at svare af de paaagjældende Kapitaler.

**Justitsministeren** (Mellemann): Jeg skal tillade mig at minde om, at Bestemmelsen i § 2 om denne Rente, der skal betales fra Kapitalens Indbetaling til den paafølgende Termin, er jo foranlediget derved, at Overformynderiet under de nuværende Forhold ikke selv kan skaffe en saadan Rente som den, det efter de bestaaende Regler skal svare. Jeg kan gjerne sige, at det kan end ikke tilnærmelsesvis gjøre det, thi for den indenbygges Afdelings Vedkommende er det 4 pCt. i det Væsentlige og for den udenbygges 3 pCt. efter de bestaaende Regler. Men da Overformynderiet jo ikke selv af saadanne midlertidig anbragte Kapitaler kan faae Andet eller Mere end den gængse Bankrente, der for Tiden er 2½ pCt. hos den af Bankerne, der giver mest, og ellers 2 pCt., er det jo indlysende, at det gaar lige ud af Overformynderiets Reservesfond, hvis det skal betale Mere end det selv kan faae i Rente af Bankerne, og det, der er Meningen med Bestem-

melser, er altsaa, at det maatte være Justitsministeriet forbeholdt ved særlige Bestemmelser at bringe den Rente, som Overformynderiet selv skal tilsvare midlertidig indtil den første Termin, i Overensstemmelse med den gængse Bankrente, i alt Fald Noget i Overensstemmelse med, hvad Overformynderiet selv kan skaffe sig i Rente af de Penge. Jeg har i og for sig ikke Noget imod, at der i Loven optoges en Bestemmelse om, at det aarlig skal fastsættes. Jeg tror ikke, det har stor praktisk Betydning, thi hvis noget Saadant ikke bestemmes, vil det jo komme til at gaa saaledes til, at naar denne Lov træder i Kraft, vil der fra Overformynderen blive gjort en Indstilling om, hvorledes denne midlertidige Rente skal fastsættes, og den Bestemmelse vil blive staaende, indtil der foranlediges en ny Bestemmelse, hvis der skulde foregaa væsentlige Forandringer i Henseende til den sædvanlige Bankrente, at den enten skulde falde eller stige noget Væsentligt. Jeg tror derfor, at denne Regulering vistnok vil komme af sig selv, men ønsker man indsat i Loven en Bestemmelse om, at den kun maa fattes for et Aar ad Gangen, og at der altsaa skal tages nye Bestemmelser hvert Aar, skal jeg ikke have Noget derimod at indvende.

**Buff:** Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) kom i sin sidste Udtalelse til at omtale en Institution, der har med denne Sag at gjøre og har en meget væsentlig Betydning for Vaanejager. Det er Vaanebestyrrelserne. Netop for at bidrage Mit til, at vi ogsaa paa dette Omraade kunne komme til saa gode Forhold som muligt, tog jeg Anledning af det ærede Medlems Udtalelse til at bede om Ordet. Jeg for mit personlige Vedkommende mener, at naar det ikke hænger sammen med disse Vaanebestyrrelser, saaledes som man kunde ønske det, kunde det dog være, at det blev bedre, naar de ærede Amtsraad vilde gjøre lidt Mere, end de gjøre. Det har i alt Fald viist sig i en Del af Amtsraadene, at naar den politiske Side, som det ærede Medlem ønskede stærkere repræsenteret i Vaanebestyrrelserne, har gjort sig gjældende, saa er der ogsaa taget Hensyn til den, og derfor vilde jeg ønske, at Amtsraadene vilde gjøre, hvad de kunne. Det har i alt Fald viist sig i det Amt, hvor jeg bor, at vi fra det ærede Amtsraads Side have faaet en Mand af den politiske Anskuelse, som det ærede Medlem sigtede til, indsat som det ene Medlem af Vaanebestyrrelsen. Som Pengeforholdene ere nu i Landet, er Forholdet jo faktisk det, at man for Tiden uden Vanskelighed kan faae Vaan af Umyndiges Midler,